

MIKIO YAHARA – HLAVNÍ INSTRUKTOR WKF

(zdroj: www.theshotokanway.com)

„Yahara“ – jméno, které vyvolává strach a současně vzbuzuje respekt. Jeho pověst velkého bojovníka usilujícího s naprostým odhodláním o „jediný smrtící úder“ z něho učinila jak obávaného soupeře, tak respektovaného učitele do té míry, že se jeho jméno stalo synonymem pro samotné „Bujitsu karate“.

Mikio Yahara, nar. 1947 v prefektuře Ehime, zahájil svůj trénink bojových umění, stejně jako mnoho dalších lidí, cvičením juda. Následně přešel ke cvičení karate a stal se součástí JKA. Po ukončení univerzity se zapsal do třídy pro instruktory JKA a jeho pověst závodníka a učitele se rozšířila v mezinárodním měřítku. Nakayama Sensei o něm při psaní své série knih „Best Karate“ uvedl: „Mikio Yahara je karateka, jehož odvážný styl boje v zápase bere divákům dech“.

Možná, že hlavní podstatou Yaharova karate je prostomyslnost (ovšem v pozitivním slova smyslu). Je zarputile odhodlaný a houževnatý, ani nepovolí, ani neustoupí. Jeho potřeba „zvítězit“ (nikoliv soutěži – „shiai“, ale ve skutečném boji) byla pravděpodobně důvodem, proč je některými označován jako „japonský šampion, který nikdy nevyhrál“. Býval diskvalifikován, používal nedovolené techniky, jakoby často bojoval „Shinken Shobu“ (v minulosti boj s opravdovými meči na život a na smrt), a neřídil se „sportovními pravidly“. Předváděl „živá“ kata, ale ještě více kumite s pocitem „Jissen“ (skutečný boj).

V roce 2000 založil společně s Akihito Isakou a dalšími organizaci KWF – Karatenomichi World Federation. Základní filozofie, tj. „jediný smrtící úder“ je ústředním a konečným cílem jak Yahary senseie, tak KWF.

KWF karate má v sobě „drsnost“ JKA karate 50. a 60. let a nepřizpůsobuje se tomu, co někteří chápou jako moderní karate. Yahara je fascinující, charismatická, někdy nepochopená osobnost. Tento rozhovor umožní zčásti pochopit Yaharu senseie nejen jako člověka, ale rovněž i jako karateku.

Rozhovor vedla Yuko Kallender-Umezu a byl přeložen do angličtiny Paulem Kallender-Umezu.

(Yuko Kallender-Umezu) Sensei, vím, že jste již poskytl mnoho rozhovorů, ale já bych se, pokud je to možné, zaměřila na určitá odlišná témata a zjistila vaše názory na ně. Ve svých 18 letech jste odešel z Ehime do Tokya. Co vás přimělo opustit domov z důvodu studia karate, když ve vašem okolí musela být určitě dojo. Například věřím, že váš bratr byl rovněž karateka.

(Mikio Yahara) Nejdříve jsem se začal učit karate od svého staršího bratra. Na střední škole jsem vstoupil do klubu juda. Cítil jsem však, že mi to nestačí a tak jsem si našel malé místní dojo. Shodou okolností šlo o dojo JKA. Bohužel mi byly diagnostikovány na střední škole problémy se srdcem a s obtížemi jsem ušel sotva stovky metrů.

(YKU) Takže jste měl problémy se srdcem?

(MY) Ano, to je pravda. Ale stejně jsem na střední škole vstoupil do klubu juda. Jednak jsem nechtěl být slabý a současně jsem chtěl překonat své obtíže se srdcem. Jak už jsem však řekl,

nestačilo mi to a tak jsem vstoupil i do místního klubu karate, jenž bylo náhodou dojo Shotokan karate. Tenkrát vysílali v televizi příběh nazvaný *Karate no Fuunji (Muž karate)*. V tom příběhu byl hercem opravdový karateka, neboť herec by nebyl schopný provádět akční scény. Ukázalo se, že většina herců v tom příběhu byla instruktory JKA.

Když jsem tento příběh slyšel ze svého místního dojo, udělalo na mě velký dojem, že instruktoři karate mohli dělat takovou věc. Myslel jsem si, že je to skvělé a tak jsem se rozhodl odjet do JKA Hombu a být jako oni. Navíc, nejen že JKA bylo v Japonsku nejznámější, ale mělo rovněž svá dojo po celém světě. Takže mojí původní motivací bylo vstoupit do centrály JKA a stát se instruktorem. Chtěl jsem žít život, který by mi umožnil cestovat po celém světě. Měl jsem tuto velkou vizi.

(YKU) Trénoval jste na Univerzitě Kokushikan. Z čeho se trénink skládal a co bylo hlavním cílem tréninku?

(MY) Vstoupil jsem do klubu univerzity Kokushikan, ale byl jsem tam ze všech nejsilnější. Když jsem přišel do klubu cvičit, většina mých sempai (starších členů dosud bez černého pásu) zmizela. V podstatě se obávali cvičení s Yaharou. Většina mého tréninku se tak odehrávala v JKA Hombu dojo. Někdy jsem musel trénink v Hombu dojo vynechat, protože lekce bývaly pozdě večer a já jsem musel jít trénovat do univerzitního klubu. Pokud jste neúčastnil tréninků univerzitního klubu pravidelně, býval jste potrestán.

Ve smyslu rozvoje mé techniky jsem tenkrát necítil, že by mi trénink na univerzitě Kokushikan nějak výrazně pomohl či uškodil. Téměř celý můj rozvoj se odehrával v JKA Hombu. Ale, prosím, nechápejte mě špatně. To neznamená, že si stěžuji na Kokushikan. Pouze konstatuji, že můj skutečný rozvoj se odehrával v JKA Hombu. Samotný univerzitní klub univerzity Kokushikan byl dobře zavedený a měl více jak 100 členů.

(YKU) Takže se nedá říct, že by univerzita Kokushikan byla slabá?

(MY) V té době byla nejsilnější univerzitou Takushoku. Tím nechci říct, že by Kokushikan byla slabá, ale já jsem byl nejsilnější ze všech tamějších studentů. Rovněž jsem chodil cvičit na univerzity Komazawa, Nodai a Nihon Taikaku Daigaku, ale nikdy jsem tam žádný zápas neprohrál (*smích*). Tyto univerzity měly tenkrát dobrou pověst a jejich kluby karate byly považovány za silné. Abych to shrnul, moje domácí půda byla v Hombu dojo, ale pokud jsem tam cvičení nestihl, chodil jsem cvičit do univerzitního klubu.

(YKU) Po absolvování univerzity jste šel ve stopách mnoha velikánů JKA a vstoupil jste do JKA Hombu. Kdo byl vaším hlavním trenérem a jaký byl trénink ve srovnání s univerzitou Kokushikan.

(MY) Když jsem přišel, byli Enoeda sensei a Shirai sensei již za mořem v Anglii a Itálii, ale Kanazawa sensei se právě vrátil zpět. Učil nás a cvičil s námi Nakayama sensei. Nakayama sensei byl hlavním instruktorem a asistentem byl Kanazawa sensei. Rovněž Ochi sensei byl ještě zde.

Cvičení v Hombu a univerzitním klubu se nedá vůbec srovnávat. Na univerzitě jsem nikdy necítil strach, ale na cestě do JKA jsem se vždycky obával, jestli tím dokážu projít bez zranění, jestli mě to bude skutečně bolet. Takže pokaždé před vstupem do dojo jsem se musel

obrnit před následným cvičením. Musel jsem se povzbuzovat, neboť tam bylo tolik silných a známých instruktorů.

(YKU) Co vás přimělo k tomu stát se Kenshusei (člen interního kursu pro instruktory JKA)?

(MY) Důvodem bylo to, že jsem se chtěl učit reálné karate a reálné techniky a JKA mi tyto techniky a tyto možnosti mohlo poskytnout. Chtěl jsem umět tyto skvělé techniky JKA a chtěl jsem vyučováním karate objevovat svět. Chtěl jsem překvapovat lidi prezentací skvělých a krásných technik karate.

Znovu musím zdůraznit, že rozdíl mezi univerzitou a Hombu je rozdílem mezi amatérskou a profesionální úrovní. Současní studenti se řídí vítězstvími v soutěžích, což je rozdíl mezi minulostí a dnešní dobou. Znamená to, že úroveň profesionální a amatérská se stává nerozlišitelnou, rozdíl se stírají. Důvodem je to, že karate se mění více ve sport.

Jakmile jste vykročili po cestě karate jako sportu, začínáte ztrácet ideu potřeby stát se profesionálem, a co to znamená být profesionálem. Protože znám rozdíl mezi profesionálem a amatérem, musím udělat jasnou linku oddělující reálné karate na profesionální úrovni a sportovní karate amatérů. Je nezbytné, aby lidé tento rozdíl chápali. Chci uchovat a udržet profesionální úroveň technik, což je i jeden z cílů KWF.

(YKU) Jako závodník jste provozoval jak kata, tak kumite. Zdá se, že jste stejné odhodlání věnoval oběma disciplínám. Které z nich dával přednost?

(MY) V mém případě je účelem cvičení kata posílení a vybudování síly pro cvičení kumite. Pro silnější kumite musíte cvičit kata a kata je nejtradičnější metoda cvičení. Moje kata není pro účely soutěžení, moje kata je pro skutečný trénink boje. O mém starém videu JKA, kde cvičím kata Unsu, se říká, že Yaharova Unsu má „duši“. Důvodem, proč má duši je to, že jsem svoji duši do mé kata *vložil*. Cvičím kata, abych bojoval. Ve smyslu mého duševního stavu a postoje je kata a kumite totéž.

(YKU) Koncepty Bujitsu/Budo jsou pro vás velmi důležité. Můžete, prosím, vysvětlit, jak souvisejí s karate?

(MY) Konceptem Bujitsu je chránit své tělo a svůj život před útokem bojovými technikami a každá technika je *Bujitsu*. Slovo *Bu* zahrnuje význam vlastní ochrany při současné porážce útočníka. *Do* je velmi strmá a náročná stezka, po které musíte vystoupat, abyste cvičili a zdokonalili své techniky. Touto stezkou je cvičení, dlouhé opakování, upevnění techniky, těla a mysli.

Podstoupit tuto cestu nebo vstoupit na tuto cestu mělo svůj profesionální, osobní či duchovní význam – např. sloužit svému králi, chránit svou rodinu, zvýšit svoji společenskou pozici, usadit se – být silný znamená mít klíč k vlastnímu úspěchu. Abyste se stal silným, musíte bojovat. Avšak kvůli boji musíte riskovat svůj život. Abyste bojovali dobře, musíte být ve stavu *Mu* (nicoty). Nemůžete být ve stavu, kdy cítíte strach, nebo máte v úmyslu provést toto či tamto. Tato fáze se nazývá *Shugyo* (přetvoření charakteru podstoupením tvrdého fyzického a mentálního tréninku). Jde o dodatečný prvek k vašemu fyzickému tréninku pro zdokonalení vaší techniky.

Jsou 2 elementy ve smyslu být silným – být fyzicky trénovaný a být duševně trénovaný. Když bojujete, musíte být silní v obou. V zásadě být opravdu silný znamená mít oba uvedené elementy. Pokud nejste mentálně silní, nejste schopni vybudovat silnou techniku. Např., kdybyste byli natolik vyčerpaní, že neste schopni provést techniku, projeví byste svoji duševní slabost. Na druhé straně, jak se stává vaše technika silnější, roste vaše sebevědomí. Takže se dá říct, že jsou zde 2 elementy, které se vzájemně ovlivňují, a pokud se chcete stát silnějšími, musíte trénovat oba. Silná technika vychází ze silného mentálního tréninku.

Takže trénink pro získání lepší techniky by měl zahrnovat získání vaší větší jistoty a tato jistota je součástí vaší silné mentality, která by vás měla posunout směrem k novým cílům v technice. Zaměření na osvojení si dobré techniky je tak základem pro silnější mentalitu.

V *Budo* existují určité cíle, kterých můžete dosáhnout. Každý má svůj cíl a k dosažení tohoto cíle je důležitý trénink, zdokonalení a zlepšení technik současně se silným mentálním přístupem. Bez tréninku obou nebudete schopni svých cílů dosáhnout. Co musíte udělat je eliminovat své ego, k dosažení stavu *Mu* musíte mít sílu k eliminaci svého ega, k dosažení stavu bez emocí – žádný strach, žádná zloba, žádné připoutání k emocím, žádné připoutání k životu samému.

(YKU) Jedna z vašich filozofií je že „ Každý jednotlivý úder, každý jednotlivý kop by měl překypovat energií, být doveden až na samotný okraj, znamenat smrtící úder.“ Je tento princip „Ikken hisatsu“ podstatný pro skutečné pochopení karate jako bujitsu?

(MY) Bez Ichigeki Hisatsu nemohu existovat. V Ichigeki Hisatsu je obsažen boj na život a na smrt. To je to, co dělám. Provádět Shinken Shobu znamená, nebo může být doslova přeloženo jako – uděláš-li chybu, zemřeš, tj. trvalým následkem prohry je smrt. Takže jaký druh tréninku je nutný pro provádění Shinken Shobu? Jaký druh učení se je v tomto procesu důležitý? Za starých časů měl samuraj meč a jestliže byl meč tasen, znamenalo to konec – buď pro něho nebo pro jeho nepřítele.

Je-li jednou katana tasena, poteče krev – buď vaše nebo vašeho soupeře. Je-li meč tasen, je konec. Takže v kontextu karate je mé cítění následující – jestliže se pohnu, zabiji soupeře, nebo budu zabít. Chci dosáhnout stejnou úroveň duševního stavu a síly jako při Shinken Shobu. Také z důvodu mé osobní pýchy musím vyhrát, jestliže se pohnu. A abych vyhrál, musím soupeře zabít.

(YKU) Ačkoli by mnozí spojovali výraz Ichi-go ichi-e „jeden okamžik, jedno setkání“ spíše s Chado (čajový obřad), je spojen jak se Zen Buddhismem, tak někdy s Budo. V boji na život a na smrt není druhá možnost to „zkusit znovu“ . Shodovala by se tato filosofie s vaší představou o karate?

(MY) Např. při dnešních soutěžích máte možnost po prohraném zápase podstoupit opravný zápas – a já si myslím, že jde o naprostý nesmysl. Při našem způsobu uvažování, nebo v Budo karate, není možné si představit podobné pravidlo. Jste-li jednou poražen, skončil jste. Samozřejmě, že zde je opravdový rozdíl mezi skutečným bojem a sportovním zápasem. Co se ve skutečnosti snažím sdělovat je to, že musíte ke každé příležitosti přistupovat tak, jako by to byla vaše jediná šance – to je důvod, proč má význam se setkávat a strávit určitý čas spolu.

Takže v podmínkách karate musíte provést svoji techniku tak, jako by to byla vaše jedina a jediná šance, a vy ji musíte provést s plnou odpovědností, bez lítosti, vložit veškerou svoji

energii do této jedné techniky. Pýcha je pro Budoku velmi důležitá. Ve skutečném boji však musíte svoji pýchu odhodit pryč. To je trochu odlišná záležitost, ale z vlastní zkušenosti vím, že když vyhraji, mám správnou *maai* a můj útok je zcela kontrolován ... vím ještě před samotným útokem, že můj soupeř je již poražen. To je způsob, kterým vyhrávám.

(YKU) V sérii Best Karate M. Nakayamy předvádíte „techniku poslední šance“ jako příklad „kani basami“ – „krabí klepeta“. Můžete popsat svůj pohled na techniku „poslední šance“?

(MY) Váš první útok by měl být současně jako Váš útok poslední. Toto je odpovídající, správný útok, správná cesta. Pokud však neuspějete, následuje koncept Bushido *niku o kirashite, hone o tatsu*, tj. *sutemi waza*, obětující se technika. To znamená, že necháte svého soupeře tnout do vašeho svalů, ale vy mu zlomíte kost. Jinými slovy, jste připraveni obětovat své tělo, vystavit sama sebe velkému nebezpečí, abyste mohli svého soupeře zabít.

V tomto případě je v pořádku, že jste zasaženi, ale základem je svého soupeře strhnout dolů. Takže u svého kani basami jdu dolů se svým soupeřem, což je velký risk. Pokud nedokážu svého soupeře strhnout dolů, zaútočí znovu a pravděpodobně nemůže být v tomto případě považováno kani basami za skutečné *sutemi waza*.

Toto jsem předváděl během své zkoušky na 8.Dan a bylo to poprvé za 30 let. Můj způsob provedení je odlišný od způsobu běžného. Já provádím kop se současným narušením soupeřovy rovnováhy, takže se odehrávají v jeden okamžik dvě odlišné věci.

Nakayama sensei zařadil *kani basami* do *sutemi waza*. Já však své kani basami za *sutemi waza* nepovažuji.

Nicméně, velmi důležité je mít na paměti při *sutemi waza*, že nejde pouze o samotnou techniku, ale i o mentální postoj – musíte vědět, že tento útok provádíte, protože jste při pokusu o něj připraveni zemřít.

Dále chci zdůraznit, že *Sutemi waza* není pouze vysvětlující termín pro techniku, ale jde spíše o mentální stav. Bez ohledu na prováděnou techniku jste připraveni riskovat vlastní zranění, jediným cílem je srazit svého soupeře. Tento mentální postoj je *sutemi waza*. *Sutemi waza* není označení kategorie technik, je to mentální postoj pro určitou strategii boje.

(YKU) Říká se o vás, že jste jedním z posledních „skutečných“ karate-ka. Karate pro vás není zřejmě sportovní disciplínou. Co, podle vás, znamená být „skutečným“ v karate?

(MY) Já prostě pouze cvičím karate. To je vše (*smích*).

(YKU) Proč myslíte, že se stal Shotokan v Japonsku tak populární?

(MY) Když Funakoshi sensei poprvé, jako host japonské vlády, představil karate Japonsku, provedl svoji prezentaci před vybranými zástupci, včetně elity světa Budo, jakými byl např. Jigoro Kano. Funakoshiho tito lidé respektovali a uznávali. Rovněž vybraní univerzitní studenti byli okouzleni, ať už se jednalo o studenty univerzit Todai či Waseda, jenž se později stali významnými postavami ve vládě, obchodu či společnosti. Tito lidé vítali Funakoshi senseie. Takže Shotokan karate bylo nejdříve rozšířeno mezi prestižními univerzitami.

Absolventi těchto univerzit napomohli rozšíření Shotokan karate v rámci celého Japonska. Vzdělaní lidé byli dobře organizovaní a vytvořili velkou síť, takže Shotokan měl velmi pevný základ k vytvoření silné organizace.

JKA se stala dobře organizovanou organizací, což bylo velmi odlišné od dalších typů karate vyučovaných jednotlivými učiteli v nejrůznějších dojo v jednotlivých městech. Tenkrát bylo karate něco nového a tajemného a lidé se o něj velmi zajímali. Např. kopy, údery a pohyby těla byly ve srovnání s používáním zbraní něčím okouzlejícím. Tradiční taktika japonského Budo spočívala v navalení se na soupeře a jeho sražení následovaném závěrečným útokem – *atemi*. Postup karate byl však odlišný, což znamenalo pro ostatní Budoka zcela nový koncept. Tenkrát bylo *atemi* (knockautový úder) něčím novým a fascinujícím.

(YKU) Mnoho karateka chápou Shotokan jako skladbu 3 odlišných disciplín – kata, kumite, kihon. Věříte, že „zdokonalováním základní techniky (kihon) v rámci cvičení kata rozvíjíme naše kihon techniky a pohyby až na samou mez. V důsledku pak po zvládnutí kihon se techniky stávají účinnými technikami při kumite“. Je možné bez účinného kihon rozvíjet své schopnosti v kumite?

(MY) Kihon je způsob, který umožňuje lidskému tělu vytvořit maximální sílu a zcela využít silový potenciál, jenž může být lidským tělem uvolněn. Bez správného kihon není žádné karate. Takže správný kihon znamená rozvoj stabilní formy, stabilního pohybu umožňujícího vytvořit maximální sílu. Nedokážete-li uplatnit tyto principy při pohybech v kumite, pak nelze kumite považovat za karate, nýbrž za sportovní zápas.

Kihon KWF dovádí tento koncept do extrémní podoby. Někteří lidé říkají, že maximalizace pohybů kihon zpomaluje skutečnou rychlost, např. mezní rotace boků skutečně zpomaluje rychlost techniky. Otázka však zní, jestli chcete vyhrát svojí rychlostí nebo chcete udeřit skutečně destruktivní silou? V soutěži je rychlost důležitá, ale v KWF se zaměřujeme na rozvoj síly, takže studujeme, jak z techniky získat destruktivní sílu.

Rychlost je důležitá, ale *pokud není v pozadí úderu či kopu žádná síla, může vám ve skutečném boji soupeř úder vrátit*. Při sledování mého karate vidíte, že já jsem velmi rychlý, a to je velmi důležité. Ve sportovním karate je hlavním cílem tréninku dosažení schopnosti rychlého pohybu. Proti tomu v KWF, nebo při mém tréninku, je cílem vytvořit sílu, naučit se jak dosáhnout „zhtutnění“, kontrakce těla a jeho expanze a rychlost je důsledek tohoto tréninku, tréninku vytvoření maximální síly. A v tom spočívá ten rozdíl. Výsledný účinek techniky s destruktivní silou je pak zcela odlišný, i když KWF technika je stejně rychlá nebo jen nepatrně pomalejší.

Trénujete-li samotnou rychlost, pohyb se stává lehkým a samotný útok se stává velmi lehkým. Má technika a trénink KWF není koncipován na budování rychlosti, ale na budování maximální síly. Rychlost pak z tohoto tréninku automaticky vychází.

Jestliže bojujete proti člověku s mečem a nesrazíte ho k zemi či neknokautujete-li ho jediným úderem, budete rozsekáni na kusy. Takže, prosím, přemýšlejte o tom, jaký druh techniky chcete rozvíjet pro reálný boj.

(YKU) Jako závodník jste byl známý svým předváděním kata Unsu. Máte svoji oblíbenou kata?

(MY) Mými oblíbenými kata jsou stále Unsu a Empi. Opravdu nevím, jak vysvětlit, proč je mám rád. V Empi je pro mě nejdůležitějším prvkem *koshi no kire*, tj. extrémně ostré, rychlé a výrazné pohyby boků, jenž odpovídají mé potřebě sebevyjádření. Nemám rád pomalá kata, jako např. Sochin, která skvěle cvičil Osaka sensei. Předpokládám, že jsme byli opravdu velmi rozdílné povahy, ale skutečně jsem ho velmi respektoval. Myslím, že nejsem natolik trpělivý, abych se pohyboval pomalu.

(YKU) Některé pohyby v kata provádíte odlišně ve srovnání s dalšími organizacemi karate. Např. v Bassai Dai před *Yama zuki* nezvedáte koleno. Máte pro tento rozdíl nějaký důvod?

(MY) Kata dnešních dnů jsou trochu příliš „ozdobná“, ale ve skutečnosti byla původní kata docela jednoduchá. Mnoho zbytečných a přehnaných pohybů bylo přidáno do kata v průběhu let. To, co dělám při odstraňování takových pohybů, jako je např. zvedání kolen je, že přivádím kata zpět k jejich starší jednoduchosti. Tento proces je však nevrací do jejich původní podoby. Ve skutečnosti nepatrně modernizují určité prvky tak, aby odpovídaly současným potřebám.

(YKU) Některá kata obsahují velmi exotické pohyby, jako např. v Sochin se paže pohybuje z podpaždí a pak provádí *tate shuto*. Jsou tyto pohyby návratem do minulosti jako protiklad k čistě bojové aplikaci?

(MY) Důvodem této otázky je nepochopení minulosti. Důvodem pro tento pohyb je jednoduše svlečení rukávů, aby vám nepřekážely – nezapomeňte, že lidé nosili kimono. Pro naprosté pochopení pohybů kata je skutečně důležité mít znalosti o místním životním stylu na Okinawě.

(YKU) KWF provádí *Jiyu Ippon Kumite*, kdy se od útočník očekává sražení svého soupeře k zemi jediným úderem a tento úder může být zastaven pouze velmi silným blokem. V podstatě musí být k vytvoření dynamických a extrémně silných technik, jenž jsou explozivně silné, využito celé tělo. Považujete *Jiyu Ippon Kumite* za základ takového tréninku?

(MY) *Jiyu Ippon Kumite* je základem *JKA Kumite* a *KWF* na tuto tradici navazuje. *Jiyu Ippon Kumite* můžete vidět na soutěži (*Shiai*) a v *Jiyu Kumite*. Můžete jej vidět všude. Avšak takové *Jiyu Ippon Kumite* musí mít perfektní *kihon*.

(YKU) Ve srovnání s *Jiyu Ippon Kumite* na úrovni *dojo* se v *Jiyu Kumite* očekává od soupeřů kontrola při cvičení v každém okamžiku a zranění, ať už svoje, nebo vašeho soupeře, se považuje za projev slabé techniky. Můžete vysvětlit svůj názor?

(MY) Pokud jste zraněn, znamená to, že vaše technika není dost dobrá. Pokud, náhodou, zraníte svého soupeře, jde opět o nedostatek vaší techniky. Pokud však útočíte na svého soupeře s cílem jej zranit, a opravdu to myslíte provést záměrně, vyžaduje to velkou kontrolu.

(YKU) Během soutěže preferuje KWF vítězství provedením *oi-zuki* nebo *mae-geri* pře dalšími technikami. Také bod je dosažen pouze po provedení čistého silného úderu. Proč KWF preferuje *oi-zuki* či *mae-geri*?

(MY) Ve sportovním karate je často úder proveden pouze paží a mae-geri pouze nohou, což znamená, že používáte pouze povrchní části těla. Vnitřní dynamika boje je pryč. Avšak provedení účinného útoku vyžaduje zapojení celého těla a měly byste být schopni jej provést na určitou vzdálenost. Já považuji oi-zuki a mae-geri za nejsilnější techniky, neboť přenášíte svoji hmotnost do soupeře. Rád bych se držel těchto nejsilnějších technik.

Rád bych přivedl karate zpět k Budo karate, což znamená i velkou vzdálenost mezi soupeři, takže můžete chránit své vlastní území a útočit překonáním určité vzdálenosti. Pokud provedete slabou či povrchní techniku, pak ji můžete bezpečně udělat na krátkou vzdálenost. Pokud však budete tvořit velmi silné oi-zuki či mae-geri, potřebujete k vytvoření síly určitou vzdálenost.

To znamená, že potřebujete mít dlouhé maai (vzdálenost) a v této dlouhé maai můžete vytvořit velmi silné oi-zuki či mae-geri. Na druhé straně můžete vytvořit *ichigeki* (ichi = jeden, geki = úder), které potřebujete ke sražení soupeře při současně vlastní ochraně.

Takže pro provedení správného oi-geri nebo oi-zuki, potřebujete správnou maai, určitou vzdálenost a měli byste tyto techniky použít v soutěži (shiai) – toto je shiai stylu KWF. Při pravidelném tréninku se zaměřujeme hlavně na oi-zuki, mae-geri a rotaci boků. A nedávno jsme zavedli takový systém a osnovy, že nositelé 3.danu jsou schopni provádět toto dobré oi-zuki či oi-geri v soutěži. Toto považuji za jedinečný styl a systém ve srovnání s ostatními školami.

Účinné oi-zuki a oi-geri zahrnuje veškerý nezbytný pohyb těla a boků.

(YKU) Do jaké míry je pro vás karate důležité i v životě?

(MY) Nevím jestli je to dobře či nikoli, ale karate ze mě učinilo velmi neústupného a tvrdohlavého člověka. Můj způsob myšlení je ovládnut karate. Vše, co dělám, je založeno na karate, jeho časování, rytmu, *maai* – při jednání s lidmi cítím, jak blízko se jim mohu přiblížit. Ve smyslu mezilidských vztahů si vždy kontrolyji své *maai*, stejně jako *maai* druhé strany, a své *kokyū* (dýchání, harmonie s dechem).

(YKU) Velmi děkujeme za rozhovor a přejeme v budoucnu hodně úspěchů.